

РЕШЕНИЕ

№ 101

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18 март 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №53 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С.Г.С. *** против решение №686 от 02.12.2014 г. на Районен съд - Дупница, постановено по НАХД №18 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №949 от 10.10.2012 г. на НАЧАЛНИК НА РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ (РУ) - РИЛА КЪМ ОД НА МВР - КЮСТЕНДИЛ, издадено срещу С.Г.С., с което за нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 2 във вр. с т. 1 от Кодекса за застраховането му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Заявява, че извършването на нарушението не е установено по безспорен начин, поради допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения касателно посочени две различни места на извършване на нарушението. Твърди, че в производството не било безспорно установено да е управлявал МПС по черен път, както и твърди, че е МПС е управлявано в нива, където е събирана и превозвана селскостопанска продукция до черния път откъдето същата е превозвана с друго МПС. Жалбоподателят твърди и че актосъставителят е некомпетентен да съставя актове по КЗ. Пледира още и липса на умисъл при извършване (на иначе неизвършеното от същия) нарушение поради незнание, че за въпросното МПС липсва сключена застраховка „гражданска отговорност“ (ГО) на автомобилистите за 2012 г. На посочените основания жалбоподателят моли касационния съд да отмени решението на първата съдебна инстанция и да реши спора по същество, като отмени процесното наказателно постановление или да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първата съдебна инстанция за изясняване на действителните факти във връзка със спора.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично и с процесуален представител. Поддържа жалбата. Допълва възраженията си срещу законосъобразността на наказателното постановление, респективно обжалваното решение, като заявява, че тъй като не е управлявал МПС по път, част от републиканската пътна мрежа, за същото не било дължимо сключването на застраховка „гражданска отговорност“.

Ответникът по касационната жалба, РУ - РИЛА към ОД на МВР - КЮСТЕНДИЛ, пред съда не изпраща представител и не дава становище във връзка с наведените основания за отмяна решението на първата съдебна инстанция.

Окръжна прокуратура – Перник прави заключение за правилност и законосъобразност на обжалвания съдебен акт. Предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Делото се гледа от Административен съд - Перник, като касационна инстанция съгласно определение №1116 от 02.02.2015 г. на Върховен административен съд, постановено на основание чл. 133, ал. 6 от АПК, за изпращане на касационната жалба срещу решение №686 от 02.12.2014 г., на Районен съд - Дупница, постановено по НАХД №18 по описа на съда за 2014 г., за разглеждане от друг равен по степен съд на Административен съд - Кюстендил.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Дупница като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение районният съдия е приел от фактическа страна за безспорно, че на 02.10.2012 г. около 19:30 часа мл. автоконтрольор от РУ - РИЛА при ОД на МВР - КЮСТЕНДИЛ, при извършена проверка на С.С., водач на МПС - самоходно шаси Т-16М с ДКН КНО1221 установил, че за превозното средство не е сключена задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите за 2012 г. За така установеното със съставяне на акт за нарушение на същата дата, срещу С. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

На база установеното по фактите решаващият първоинстанционен състав, при извършваната служебно цялостна проверка за законосъобразност на проведеното производство по налагане на административно наказание, не установил пороци при водене на същото, включително и касателно съдържанието на актовете, обективирали го, които да са абсолютно съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на НП на това основание.

Разгледал съществото на правния спор първоинстанционния съд след анализ и преценка на събраните и приобщени във връзка със спора доказателства е постановил, че безспорно на посочените в НП дата, място и час жалбоподателят С. е осъществил от обективна и субективна страна вменения му административнонаказателен състав, за което правилно и законосъобразно е административно наказан.

Решението е правилно.

Не се приемат за основателни възраженията на касатора относно неустановена пред първа съдебна инстанция липса на компетентност у актосъставителя. Съгласно чл. 320, ал. 1 от КЗ, актовете за установяване на административни нарушения се съставят от службите за контрол по чл. 165 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). На свой ред разпоредбата на чл. 165 от ЗДвП не сочи изрично служби за контрол, като разпорежда, че министърът на вътрешните работи определя службите за контрол. Независимо, че по делото не е приобщена като доказателство за наличие на материална компетентност у актосъставителя, на съда е служебно известна заповед №13-1745/28.08.2012 г. на Министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП, съгласно т. 1.2. на която е определено - да издават фишове и да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП държавни служители в МВР - полицейски органи, заемащи длъжност полицейски инспектор - VI-IV степен „автоконтрольор“ и „мл. автоконтрольор“ в ОД на МВР и техните териториални звена. Актът в процесния случай е съставен от Д. Р. - мл. автоконтрольор в РУ - РИЛА към ОД на МВР - КЮСТЕНДИЛ. Това касационният съд счита за достатъчно основание да приеме, че актът за нарушение в процесния случай е съставен от компетентно длъжностно лице - служител на службите за контрол съгласно ЗДвП.

Не се приема и възражението на наказаното лице относно посочване в акта и НП на различни места на извършване на нарушението. Както в акта, така и в НП, посочено за място на извършване на нарушението е черен път между с. Пороминово и с. Бараково. Твърдението на жалбоподателя, че липсата на уточнение в НП, че нарушението е извършено в землището на с. Пороминово, е съществено процесуално нарушение, съдът възприема единствено като защитна теза. Мястото на извършване на нарушението е в достатъчна степен определено, така че да е възможно да се определи както компетентния контролен и административнонаказващ орган, така и съдът, който да осъществи контрол за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство.

Оплакването на жалбоподателя за липса на умисъл поради незнание, че за управляването от него МПС не е сключена задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите също не се възприема от съда. От С.С., като правоспособен водач на МПС и съответно субект на ЗДвП и КЗ в относимите му части, се очаква да познава разпоредбите на ЗДвП и КЗ касателно вмененото задължение на собствениците/управляващите МПС за сключване/наличие на сключена, по повод притежавано/управлявано МПС, застраховка „ГО“ на автомобилистите. Никой не може да оправдава виновното си поведение в непознаването на закона. Колкото до липсата на умисъл чл. 7 на ЗАНН е пределно ясен - „деянието, обявено за административно нарушение е виновно, когато е извършено умишлено и непредпазливо, като непредпазливите деяния НЕ се наказват само в изрично предвидените случаи.

Без основание е и възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, направено в проведеното по делото съдебно заседание пред касационната инстанция, че за управлението на МПС извън пътищата на републиканската пътна мрежа не се изисква сключването на посочената застраховка. За съставомерност на деяние като административно нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 1, т. 1 от КЗ, достатъчно е управление на МПС, във връзка с чието притежаване/ползване липсва сключена задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите. Законът не обвързва изискването за сключване на посочения застрахователен договор с управление на МПС по конкретно определени пътища, респективно по пътищата от републиканската пътна мрежа. Обект на договора за застраховка „ГО“ на автомобилистите е

гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинени от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, във връзка с притежаването и/или използването на МПС (чл. 257, ал. 1 от КЗ). Застраховани лица по същия са собственикът на МПС, във връзка с чието притежаване е налице валиден сключен застрахователен договор, както и всяко лице, ползващо МПС на законно основание (чл. 257, ал. 2 от КЗ). Договор за застраховка „ГО“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава регистрирано на територията на Република България МПС, неспряно от движение (чл. 259, ал. 1 от КЗ), като забранено е управлението на МПС във връзка с притежаването на което не е сключена застраховка „ГО“ (чл. 315, ал. 1, предл. 2 във вр. с т. 1 от КЗ). Т. е. изискването за сключване на въпросния застрахователен договор е непременно обвързано с притежаване и/или ползване на законно основание на МПС, което не е спряно от движение, като без значение относно задължението за сключването на договора е къде и от кого ще бъде управлявано конкретно МПС. На свой ред посочената в случая за нарушена законова разпоредба на чл. 315, ал. 1, предл. 2 във вр. с т. 1 от КЗ, е именно правилото за поведение, несъобразено от наказаното лице, тъй като нормата де факто забранява управление на неспряно от движение МПС, във връзка с чието притежаване/ползване на законно основание, не е сключена задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите. В тази връзка без основание е оплакването на жалбоподателя, че спорът не е изяснен от фактическа страна. Безспорно е в настоящия случай, че на посочените дата, място и час С.С. е управлявал МПС, във връзка с чието притежаване/ползване на законно основание не е сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите, поради което правилно и основано в закона е административно наказан.

Предвид горните изводи, като е потвърдил процесното наказателно постановление в производство по обжалването му, съобразено с процесуалните правила, решаващият състав на Районен съд - Дупница е постановил законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим, ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №686 от 02.12.2014 г. на Районен съд - Дупница, постановено по НАХД №18 по описа на съда за 2014 г., С КОЕТО е потвърдено наказателно постановление №949 от 10.10.2012 г. на НАЧАЛНИК НА РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ - РИЛА КЪМ ОД НА МВР - КЮСТЕНДИЛ, издадено срещу С.Г.С. ***, с което за нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 2 във вр с т. 1 от Кодекса за застраховането му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/